

Salonky

A portrait of Václav Derner, an older man with grey hair and a beard, wearing a brown jacket over a blue patterned shirt. He is resting his chin on his hand, looking thoughtfully towards the camera. The background is a warm, bokeh-lit scene, possibly a concert hall.

**Filharmonii budu
dál sledovat**

Václav Derner

Tomáš Kulhánek
redaktor

Aktuálně
z Hradce

rozhovory / podcasty / videa / fotky

Editorial

Otec filharmonie

TOMÁŠ KULHÁNEK / redaktor

Významný rozmach má za sebou v posledních dvou dekádách Filharmonie Hradec Králové. Zatímco na konci devadesátých let patřila k běžným regionálním orchestrům s třemi sty předplatiteli a zastaralým zázemím, dnes se hradecká filharmonie pyšní moderním koncertním sálem s nádhernými varhanami a kvalitou konkuruje těm nejlepším orchestrům v Česku. Skvělou úroveň hradecké filharmonie oceňuje i hradecká veřejnost. Počet předplatitelů za posledních dvacet tři let vzrostl pětinasobně a tisíce Hradečáků navštěvují i velké venkovní open air koncerty. Za ten loňský získala filharmonie hned dvě výroční ceny města včetně ocenění Událost roku 2022. Velkou zásluhu má na tom Václav Derner, který se nyní rozhodl po dvaceti třech letech funkci ředitele hradecké filharmonie opustit. Právě rozhovor s Václavem Dernerem je ozdobou červencového magazínu Salonky. Čeká vás ale i mnoho dalšího inspirativního čtení. Proto čtěte Salonky! ■

VÁCLAV DERNER / str. 4 ▶ 10

VÁCLAV PILAŘ

str. 12 ▶ 13

VLADIMÍR VÁVRA

str. 20 ▶ 25

OLGA HAVRDOVÁ

str. 28 ▶ 30

ZDENĚK BORECKÝ

str. 32 ▶ 34

Vydavatel: TN Média s. r. o., Branická 213/53, 147 00 Praha 4, IČO: 28847229, MK ČR E 23744, Sídlo redakce: Velké náměstí 21/31 500 03 Hradec Králové, www.salonkyhk.cz, Redakce: Tomáš Kulhánek, tel.: 739 513 184, e-mail: tomas.kulhanek@salonkyhk.cz, Michal Bogán, tel.: 734 545 423, e-mail: michal@salonkyhk.cz, Hynek Šnajdar, tel.: 734 457 697, e-mail: hynek@salonkyhk.cz, Obchod, inzerce: Monika Klikarová, e-mail: monika@tn-media.cz, tel.: 733 353 695, Grafika: Michal Kriegler, Jazyková korektura: Hedvika Landová, Distribuce: vybraná distribuční místa, Tisk: Tiskárna PRATR a. s., Náchodská 524, Trutnov, Sazba: TN Média s. r. o., Číslo ISSN: ISSN 2694-7757, Četnost: měsíčník, Počet výtisků: 8 000, Regionální mutace: Královéhradecko, Titulní strana: Ondřej Littera.

INZERCE

Salonky

MAGAZÍN
VE KTERÉM MŮŽETE INZEROVAT
PR ČLÁNKY | INZERCE

Monika Klikarová

e-mail: monika@tn-media.cz
tel.: 733 353 695

Být mladší, jdu do toho bez rozmyslu znovu

Dlouhých dvacet tři let stál v čele Filharmonie Hradec Králové Václav Derner. Na svou vlastní žádost letos v létě post ředitele opouští. Jak se v roce 2000 úspěšný matematik s doktorátem z matematicko-fyzikální fakulty dostal do čela jedné z nejvýznamnějších kulturních institucí v Hradci Králové? Kam se hradecká filharmonie za dobu jeho působení posunula? Co by popřál svému nástupci Vladimíru Šrámkovi? A bude do Filharmonie Hradec Králové i nadále chodit jako divák? „Určitě se někdy rád přijdu na kolegy podívat, protože dvacet tři let jen tak nevymažete a minimálně příprava příští sezóny ještě z větší míry spadla na mě. Těším se, až budu sledovat, jak to tady dál frčí dopředu,“ říká v rozhovoru pro Salonky Václav Derner.

🗨️ TOMÁŠ KULHÁNEK, FOTO: ONDŘEJ LITTERA

Přestože jste měl k hudbě vždycky blízko, vystudoval jste Matematicko-fyzikální fakultu Univerzity Karlovy. Proč jste se rozhodl studovat zrovna matematiku?

Když jsem v roce 1977 maturoval na Gymnáziu J. K. Tyla, už tehdy jsem měl k hudbě blízko a uvažoval jsem o studiu hudební vědy na filozofické fakultě. Protože měl ale můj otec politický škrapulou, věděl jsem, že přijetí na humanitní obor je

pro mě nereálné. Šel jsem proto cestou nejmenšího odporu a rozhodl se pro matematicko-fyzikální fakultu, kam moc lidí nechtělo. Nebylo to ale žádné utrpení, protože díky skvělým učitelům na základce i na gymnáziu mě matematika už tehdy také velmi bavila.

Co jste dělal po dokončení studia na vysoké škole?

Po získání doktorátu jsem absolvoval základní vojenskou službu u armádního uměleckého sboru v Táboře. Říkal jsem si, že klasickou vojnu

bych asi nepřežil, tak jsem hledal jinou variantu. Rok jsme jezdili po republice a já zpíval ve sboru. Po skončení základní vojenské služby jsem nastoupil do výpočetního střediska na Lékařskou fakultu v Hradci Králové. Poté jsem pracoval v Kancelářských spojích a posléze jsem deset let dělal v hradecké fakultní nemocnici na imunologii správce počítačové sítě a statistické zpracování zdravotnických dat. Díky tomu jsem se dostal například i na konferenci do Buenos Aires nebo do Ottawy. Mezitím jsem se ale stále věnoval i hudbě. Organizoval jsem mezinárodní přehlídky sborů a v devadesátých letech jsme také pořádali festival Ante Portas.

V roce 2000 jste se nakonec přece jen dostal k hudbě naplno a stal jste se ředitelem Filharmonie Hradec Králové. Jak se to tenkrát událo?

Na konci devadesátých let se začala trochu otrásat půda tady v hradecké filharmonii a následně bylo vyhlášeno výběrové řízení na post ředitele. Mně v té době bylo kolem čtyřiceti let, což je doba, kdy lidi často napadá, zda by neměli zkusit něco no-

vého. Tak jsem si řekl, že do toho půjdu. Do konkurzu se tehdy přihlásilo čtrnáct uchazečů. Shodou okolností vybrali do funkce ředitele hradecké filharmonie mě a od té doby to dělám.

Vzpomenete si, kdy jste byl v hradecké filharmonii úplně poprvé?

Přesně to nevím, ale bylo to někdy v osmdesátých letech.

Napadlo vás tehdy, že byste zde jednou mohli působit profesně?

Jsou věci, které vás v životě nenapadnou, a přesto se nakonec stanou. Takové ambice jsem tenkrát rozhodně neměl.

Ještě jedna poslední otázka k matematice. Mají k sobě hudba a matematika blízko?

Naprosto jednoznačně. Je celá řada matematiků, kteří jsou výborní hudebníci. V obou těch oborech je potřebná schopnost abstraktního myšlení a logického vývoje. Matematika i hudba v sobě mají také pevný řád.

INZERCE

FESTIVAL SLADKOSTÍ A ZMRZLINY 29. 7.

Futurum

V čele jedné z nejvýznamnějších kulturních institucí v Hradci jste stál dlouhých dvacet tři let. Kam se Filharmonie Hradec Králové pod vaším vedením posunula?

Nevím, jestli byste se na tuhle otázku neměl zeptat spíš někoho jiného zvenčí, protože já to vidím ze svého pohledu, nicméně pokusím se odpovědět. Co považuju za velký úspěch, je nárůst předplatitelů. V roce 2000 jich měla hradecká filharmonie zhruba tři sta a patřila mezi běžné regionální orchestry, které dokážou solidně zahrát takový ten klasický repertoár. Něco tomu ale pořád chybělo. Nám se postupně podařilo náš orchestr za podpory města, kraje i ministerstva kultury dostat na současnou úroveň, kdy se můžeme pyšnit zhruba patnácti sty předplatiteli a máme personálně stabilizovaný orchestr, který je schopný hrát v dobrém obsazení i velký světový repertoár a konkurovat větším orchestrům z Prahy, Brna nebo Ostravy. Pokud chtějí lidé z východních Čech slyšet dobrou muziku, nemusí už dnes jezdit do Prahy nebo dalších hudebních center, ale můžou ji slyšet u nás. Nabízíme šest abonentních řad různého charakteru včetně crossoverů na pomezí žánrů, kde jsme spolupracovali například s Idou Kellarovou, Marianem Vargou, Jankem Ledeckým nebo kapelou Lucie. Základem ale pro nás zůstává symfonická hudba. Nedávno jsme vytvořili ve spolupráci s Českým rozhlasem festival Hudební fórum Hradec Králové, nahráváme pro prestižní české i zahraniční labely jako Supraphon, Naxos nebo Fader a naše nahrávky jsou vysílány v prestižních časech na ČT Art, TV Noe nebo v Českém rozhlasu.

Jakým způsobem se změnilo za vašeho působení zájemní hradecké filharmonie?

Hradecká filharmonie se nachází v budově Sokola. Když se tato funkcionalistická stavba ve třicátých letech minulého století stavěla, Sokol tenkrát myslel na jednotu ducha i těla, takže polovina budovy byla věnována sportovnímu využití a druhá polovina kulturnímu prostředí. Ještě na začátku devadesátých let tady fungovalo kino Oko. Když jsem v roce 2000 nastupoval, měla budova filharmonie ještě stále parametry venkovského kina. Uvědomoval jsem si, že vrcholné hudební umění je tady servírované na zaplaveném tácku. Po delších jednáních se podařilo přesvědčit zastupitelstvo, že by se s tím mělo něco dělat a opravdu nutná je přestavba sálu. V letech 2004 a 2005 tak došlo ke kompletní rekonstrukci interiéru této budovy za zhruba sto čtyřicet milionů korun, kdy se podařilo vybudovat koncertní sál se skvělou akustikou. V té době vznikl také nápad, že bychom zde mohli mít koncertní varhany. Po dalších asi deseti letech se i díky nedávno zesnulé operní pěvkyni Soně Červené podařilo tento záměr dotáhnout do konce. Dnes tu tak máme mistrovské varhany, které krásně doplňují prostředí sálu a zvyšují možnosti jeho koncertního využití.

Proč jste se rozhodl nyní na vlastní žádost v čele Filharmonie skončit?

Myslím si, že dvacet tři let je dost dlouhá doba na to, aby se člověk ohlédl, řekl si, že se snad něco podařilo. A také na to, aby si řekl, že by to chtělo další vítr. V neposlední řadě jsem se podíval do

HLEDÁME DO TÝMU:

Automechanika a autoklempíře

Co Vám můžeme nabídnout?

- › Práci v příjemném kolektivu
- › Nadstandardní platové ohodnocení přímo závislé na vašem výkonu
- › 25 dnů dovolené + 3 sick days
- › Sleva na nákup firemních výrobků a služeb
- › Firemní benefity (multisport karta, mobilní tarif, příspěvek na stravování)
- › Zvýhodněné zaměstnanecké tarify a volání
- › Slevy u obchodních partnerů (kultura, sport)
- › Odborná školení koncernových značek
- › Vzdělávací kurzy AJ a NJ

Co požadujeme?

- › Řidičský průkaz skupiny B
- › Vyučení v oboru, případně praxi v oboru
- › Spolehlivost a chuť pracovat v týmu i samostatně
- › Zájem se učit a dále se rozvíjet

Co bude Vaší náplní práce?

- › **Automechanik:** servis a opravy vozů v záruční a pozáruční době
- › **Autoklempíř:** opravy karoserií, montáž a demontáž částí motorových vozidel, vyrovnání a broušení karoserie, základní mechanické práce

Informace o pozici:

- › Typ úvazku: Práce na plný úvazek
- › Typ smluvního vztahu: Pracovní smlouva
- › Požadované vzdělání: Odborné vyučení bez maturity
- › Místo pracoviště: Na Okrouhlíku, Hradec Králové - Pražské Předměstí

Pokud jste zruční a máte zájem pro automobilový průmysl, přidejte se k našemu týmu.

Zajistíme Vám stabilní pracovní místo s možností profesního růstu a atraktivním finančním ohodnocením.

Své životopisy posílejte na adresu: katerina.krause@porsche.cz

Další informace na adrese: porsche-hk.cz/kariera.

jsme
**FITNESS
FOOD
MENU**

**„POSTAVU
DO PLAVEK,
PROSÍM!“**

WWW.JSMEFFMENU.CZ

SESTAVTE SI MENU NA MÍRU

ARCHITEKT GOČÁR PROVÁZÍ HRADCEM KRÁLOVÉ

“V Hradci Králové provázím, aby lidé více poznali město, ve kterém žijí. Aby si k němu vytvořili vztah jako k blízkému člověku. Když máme někoho rádi, známe jeho minulost a máme starost, když má problémy. Chceme být u toho, když se rozvíjí. Jsme bdělí k potřebám. Žijete-li v Salónu republiky, je dobré rozumět souvislostem a historii města, abychom si vážili toho, co máme, a chtěli jen možné. Takový láskyplný vztah byste měli mít k městu jako k člověku, se kterým žijete. Chcete-li, budu vaším průvodcem na cestě poznáním.”

Objednejte si vstupenky ještě dnes na

www.DobreDivadlo.cz

občanky, zjistil jsem, že jsem v důchodovém věku, a rozhodl se, že je nejvyšší čas dát prostor dalšímu směru. (úsměv)

Kdybyste se strojem času dostal zpátky do roku 2000, šel byste do toho znovu?

Po hlavě, bez rozmyslu a velmi rád. Myslím, že jsou v životě určité výzvy, před kterými by člověk neměl zavírat dveře.

Vaším nástupcem ve funkci ředitele se stal osmatřicetiletý kytarista, skladatel a hudební pedagog Vladimír Šrámek. Jste s výběrem expertní komise spokojený?

Pan Šrámek tady s námi na pozici manažera zájezdů pracuje už více než rok. Osvědčil se jako velmi dobrý organizátor, skvěle komunikuje s orchestrem i dalšími zaměstnanci. Má přehled, orientuje se v hudebním světě. Myslím si, že bude jistotou pro zajištění kontinuity vývoje Filharmonie Hradec Králové.

Co byste novému řediteli popřál do dalších let v čele Filharmonie Hradec Králové? Dáte mu případně i nějakou radu?

Radit mu určitě nechci. Myslím si, že je soběstačný. Popřál bych mu ale, aby si vždy a v každé situaci dokázal udržet nadhled. Aby měl hodně nápadů, dobrých spolupracovníků a aby vydržel v plném zdraví.

V posledních letech slaví hradecká filharmonie velké úspěchy se svými open air koncerty. Ze ten loňský jste získali i dvě výroční ceny města. Jak složité je zorganizovat takový koncert?

Atmosféra open air koncertu je naprosto nezaměnitelná. Ideální je, když orchestr hraje pod hvězdnou oblohou vlahé letní noci, vy si sednete na druhém břehu Labe, posloucháte krásnou klasickou hudbu, máte u toho skleničku vína a vedle sebe toho, koho máte rádi. Když se tohle sejde, tak není na světě krásnější chvíle. Zároveň si ale většinou lidé z druhého břehu Labe neuvědomují, kolik je za takovým koncertem práce a jak velká jsou všechna možná rizika. Open air koncerty jsou totiž opravdu velmi složité na organizaci. Vždy hrozí nebezpečí větru, deště nebo dalších vlivů, o kterých při běžném koncertu v sále nemusíte uvažovat.

Čeká Hradečáky nějaký takový koncert v létě?

Ano. Rádi bychom z toho udělali tradici.

SALONEK

Hynek Šnajdar

Vypnout a nevnímat čas

Prázdniny jsou tady a čas dovolených jakbysmet. Někdy začátkem června jsem vyrazil do redakce Salonků na Velkém náměstí, abych nabral rozhovor pro náš magazín. Když se tak stalo, řekl jsem si, že navštívím jednu z oblíbených kaváren v centru města a vytvořím si plán na červencové vydání oblíbeného a čtenáři vyhledávaného periodika. Sotva jsem usedl a ještě než jsem si stačil objednat, nechtěně jsem vyslechl rozhovor dvou kousek ode mě sedících pánů.

„Už nevím, kde mně hlava stojí. Vyřizování zakázek se mně zdá čím dál složitější. Buď je problém v našem systému, nebo ve mně. Doma s rodinou jsem v pracovním týdnu až večer a nemám na nic čas,“ řekl jeden druhému. Ten odvětil, že je na tom podobně. „Nestačil jsem si ani napláňovat dovolenou, což manželka dost těžce nese. Myslím, že s tím teď na začátku léta budou potíže. Každopádně tyhle ‚krycí závody‘ mně už lezou krkem,“ kroutil hlavou rozpačitě.

„Co si dáte?“ ptá se mě servírka. Poprosím ji o chvilku strpení, neměl jsem totiž čas si vybrat, neb jsem naslouchal krátkému rozhovoru dvou hostů. Cítil jsem z něho určitou beznaděj. V poslední době neslyším nic jiného, než nemám čas, čas je nám v patách, ten čas ale letí a podobně. Ukazuje se, že v každodenní shonu, neustálém spěchu doprovázeném notnou dávkou nervozity, se stává čas sice velkým, ale pomíjivým tématem, ostatně jako čas samotný.

Myslím si, že alespoň v letním období nastal čas udělat si čas pro sebe, zbavit se každodenních starostí, jestli něco stihnu nebo ne, uvolnit se a nabrat dostatek sil do dalších časově náročných dnů, které nás budou zase nepochybně pronásledovat. A vyrazit někam na dovolenou, kde nám bude dobře a budeme se cítit uvolněně. V posledních letech jsme ji společně s přítelkyní trávili na jihu Evropy, protože máme rádi šumění moře a hlavně teplo. Letos jsme se rozhodli jinak s tím, že v červenci vyrazíme na sever do kouzelného polského města Gdaňsk u Baltského moře, které společně s Gdyní a Sopoty tvoří unikátní trojměstí.

Moře tam sice není tak teplé a počasí je proměnlivé, ale to nám určitě nezabrání v tom, abychom si to jaksepatří užili. Ubytování budeme přímo v historickém centru tohoto města a každý den budeme zvolna, v klidu a pohodě vyrážet za jeho krásami či do okolí a s potěšením se odvádět kavárenskému povalečství. A co vy, milí hradečtí čtenáři? Už víte, kde budete nabírat novou energii? Nezapomeňte si při tom na svou cestu přibalit červencový magazín Salonky. Přejeme vám krásné a příjemné léto. ■

chovicích nacvičit muzikál Andrewa Lloyda Webbera Josef a jeho pestrobarevný plášť, kde jsem připravoval orchestr a hrál roli starého Jáko. Odehráli jsme dvacet tři představení, z toho dvě dokonce v pražském divadle Semafor. Tam mě to baví, navíc jsem tam tak trochu inkognito. Tady bych si ale netroufl. Měl jsem dřív představu, že až budu mít volněji, zahrají si tady na ty naše krásné varhany, ale už na to asi nedojde.

Chystáte se navštěvovat hradecskou filharmonii jako divák i po svém konci na postu ředitele?

Když jsem nastoupil, dost dlouhou dobu jsem nevynechal jediný koncert. Vedete-li nějaké těleso, potřebujete vědět, jak reagují muzikanti, jak reaguje publikum, co funguje a nefunguje. Měl jsem poměrně dlouhou výdrž, ale v poslední době, kdy jsem se rozhodl, že ve funkci ředitele skončím, jsem se začal učit nechodit na koncerty. Jaké to bude po 1. červenci, úplně nevím. Určitě se ale někdy rád přijdu podívat na kolegy, protože dvacet tři let jen tak nevymažete a minimálně příprava příští sezóny ještě z větší míry spadla na mě. Těším se, až budu sledovat, jak to tady dál frčí dopředu.

Jaké máte plány na léto, až definitivně opustíte post ředitele Filharmonie Hradec Králové?

Jsem typ člověka, který často řeší věci na poslední chvíli. Takže pravda je taková, že zatím úplně nevím. Čekám, co mi život přinese. Zároveň se těším z toho, že Filharmonie Hradec Králové bude i nadále získávat větší zájem veřejnosti a oslovovat další a další lidi, protože to, co dělá, a to, co má i nadále v plánu pod novým vedením, je v Česku když ne jedinečné, tak rozhodně nadstandardní. ■

VÁCLAV DERNER POSUNUL FILHARMONII VÝRAZNĚ VPŘED

Na odcházejícího ředitele hradecké filharmonie bude s úctou vzpomínat i ředitel společnosti Porsche Hradec Králové. Podle Filipa Klvani bylo úspěšné dlouholeté partnerství Porsche s Filharmonii Hradec Králové založené i na osobním přátelství s Václavem Dernerem. „Panu řediteli bych chtěl moc poděkovat za to, jakým způsobem za těch 23 let posunul úroveň hradecké filharmonie. Václav Derner je skvělý člověk a odborník, do dalších let mu přeji pevně zdraví a spoustu dalších zajímavých výzev. Pevně věřím, že úspěšná spolupráce mezi Porsche Hradec Králové a filharmonii bude pokračovat i po jeho odchodu a s Václavem Dernerem se někdy potkáme v hledišti na nějakém z mnoha skvělých koncertů,“ říká Filip Klvaňa.

Třikrát už jsme byli na Malém náměstí, kde se sejdou většinou zhruba dva tisíce lidí. Loňské léto jsme uspořádali open air koncert nedaleko filharmonie na náplavce, kde byly odhadem zhruba čtyři tisíce návštěvníků. Open air koncert pro Hradec plánujeme na náplavce na začátek koncertní sezóny 2023/2024 i letos v létě. Konkrétně ve středu 23. srpna od 20.30 hodin a těšit se můžete na večer v ohni hispánských a latinskoamerických rytmů. Zdá se, že by se mohl usadit ten model, kdy na konci sezóny filharmonie zahraje na Malém náměstí a na začátku sezóny na náplavce. Netradičním zážitkem pro nás i pro diváky byl také náš nedávný koncert na festivalu Rock for People, kde jsme hráli vyložené klasickou hudbu a s trochou napětí jsme očekávali, co to přinese. Nakonec to ale bylo neuvěřitelné, publikum prožívalo Dvořákovu melodičnost tak, jak rockeři hudbu prožívají, a i muzikantům se hrálo naprosto skvěle. V tu chvíli člověk vidí, že existuje dobrá hudba, která dokáže oslovit všechny, a vůbec přitom nezáleží na tom, v kterém období vznikala.

Vím, že hrájete na varhany a zpíváte ve sboru. Vystupoval jste někdy tady ve filharmonii jako hudebník? A pokud ne, lákalo by vás to?

V životě ne, proboha. (úsměv) Na amatérské scéně vystupuji rád, dokonce se nám podařilo v Třebe-

HITRÁDIO ČERNÁ HORA

letní jízda

HITRÁDIA ČERNÁ HORA

I LETOS VYRÁŽÍME NA OBLÍBENÁ KOUPALIŠTĚ VE VÝCHODNÍCH ČECHÁCH SE ZÁBAVNÝM PROGRAMEM.

BUMPERBALL / BEERPONG / SOUTĚŽE / MUZIKA / DÁRKY

POTKÁTE NÁS NA KOUPALIŠTÍCH

Flošna Hradec Králové / Lodín / Dvůr Králové n. L. Trutnov / Třebechovice pod Orebem / Jaroměř Vysoké Mýto / Chlumeck nad Cidlinou Ústí nad Orlicí / Choceň / Stříbrňák / Správcák

Nový stadion byl pro mě velkým lákadlem

✎ MATĚJ HOLAŇ,
FOTO: LUBOŠ LORINC/FCHK.CZ

Je jedním z nejslavnějších odchovanců hradeckého fotbalu. Václav Pilař si kromě zahraničního angažmá zahrál i v reprezentaci, kde dal ve dvanácti zápasech pět gólů. Památné jsou především jeho trefy z EURA 2012, kde patřil k hvězdám mančafu, který se probojoval do čtvrtfinále turnaje. Nyní se šikovný forward vrací zpátky do klubu, který ho pro velký fotbal vychoval. Jaká má od sebe očekávání? Jak vzpomíná na starý malšovický stadion? A jak důležitou roli hrál v jeho návratu pod lízátka nový stadion? Odpovídá legenda hradeckého fotbalu Václav Pilař.

Jak došlo k vašemu návratu do Hradce?

Při angažmá v Plzni jsem od trenéra Bílka chtěl větší vytížení. Moc jsem nehrál, tak jsem ho už v lednu poprosil, jestli bych mohl odejít na hostování. Na tom jsme se nakonec nedomluvili. V průběhu jara jsem začal jednat s Hradcem, dávalo mi smysl se v této fázi kariéry sem vrátit. Jsem rád, že to vše dobře dopadlo a že tady můžu opět hrát.

Bylo pro vás velkým lákadlem, že se v této sezóně bude otevírat nový stadion?

Ano, určitě to pro mě bylo velkým lákadlem. Po návratu trenéra Koubka do Plzně jsme se ještě bavili o tom, že bych tam zůstal, ale já jsem už měl dohodu s Hradcem a tu jsem dodržel.

Sledoval jste práci Miroslava Koubka tady v Hradci?

Hradec jsem vždy sledoval, takže jsem si všiml i práce trenéra Koubka. Známe se s ním už z Plzně, takže vím, co od něj očekávat. Z jeho strany tam byl zájem, abych zůstal v Plzni, ale já už byl rozhodnutý pro Hradec. Jsem rád, že jsem udělal toto rozhodnutí, protože se na tuto výzvu velmi těším.

Nový trenér Jozef Weber se netajil tím, že jste pro něj klíčovou posilou. Jakou roli sehrál ve vašem návratu?

Určitě sehrál jednu z klíčových rolí. Sedli jsme si, působí na mě velmi dobře. Je vždy skvělý, když cítíte, že vás trenér v týmu chce. I ostatní v klubu si přáli můj návrat, stejně jako já. Řekli jsme si, na jakých postech by se se mnou dalo počítat. Nejdů-

ležitější bude, co předvedu na hřišti, protože to je pro trenéra zásadní.

Do Hradce přestoupil i další bývalý reprezentant, Ladislav Krejčí. Co může týmu nabídnout?

Samozřejmě svoje obrovské zkušenosti, které nasbíral během kariéry. Dlouho teď nehrál, ale se Spartou trénoval. I přes tu nemoc, kterou prodělal, je v dobré kondici, takže klobouk dolů. Všichni věříme, že nám v následující sezóně pomůže.

Jak vnímáte poslední dvě sezóny, kdy se Votroci umístili v horní polovině tabulky?

Hradec si zaslouží velký respekt za to, co v posledních dvou sezónách předváděl. I přes to, že hráli domácí zápasy v Boleslavi, dokázali předvádět skvělé výkony. Už jsem tu stihl poznat, že je tu skvělá parta, všichni drží při sobě. To si myslím, že je velmi důležitý základ úspěchu.

Kdo z nových spoluhráčů vás v průběhu posledních dvou sezón zaujal?

Zaujalo mě mnoho hráčů, mohl bych tu vyjmenovat opravdu skoro každého. Nejvýš ale tady vidím tu týmovost, to je to, čím je Hradec silný.

Jaký je váš cíl do této sezóny?

Chci co nejkvalitněji zvládnout přípravu, abych se cítil dobře. To by mi mělo pomoci vyhnout se zraněním. Potom samozřejmě chci pomoci klukům na hřišti. Víím o tom, že se tu ode mě hodně očekává. I když mi už není dvacet, rozhodně se nevzdávám žádných ambicí, chci předvádět co nejlepší výkony a být důležitým článkem na hřišti.

Jak vzpomínáte na starý malšovický stadion?

Vzpomínám na něj rád. Pro soupeře to nebyl příliš oblíbený stadion, ale mně se na něm hrálo vždy dobře, byl jsem na něj zvyklý. Na novém stadionu jsem se byl podívat, je krásný. Všechno bude blíž, takže by na něm měla být lepší atmosféra. Doufám, že se nám na něm bude dařit.

Jaké byly vaše pocity, když jste se dozvěděli, že Hradec bude mít konečně nový stadion?

Byl to opravdu skvělý pocit. Už když to začalo růst, jsem byl nadšený, že si všichni Hradečáci splní sen a nový stadion tu bude stát. Zasloužili si to jak fanoušci, tak i hráči. A já jsem také rád, že si na něm zahraju.

Co říkáte na věrné fanoušky, kteří jezdili na každý „domácí“ zápas do Boleslavi?

Klobouk dolů před nimi. Celý víkend musí věnovat fotbalu, do toho se museli nějak do té Boleslavi i dostat. Takové fanoušky bude Hradec potřebovat.

Myslíte, že nový stadion přiláká i nové fanoušky?

Věřím, že ano. Hradec je fotbalové město, lidé na krásný nový stadion budou chodit rádi. Upřímně doufám, že budeme schopni zápasy vyprodávat.

Na co se na novém stadionu nejvíce těšíte vy?

Těším se celkově na to, že ten stadion bude. Skvělé bude i zázemí, které nám snad pomůže utužit tu dobrou partu, co tu v kabině máme. Těším se také na zápasy, budeme hrát pro fanoušky a doufám, že z toho vytvoříme i díky nim nedobytnou tvrz.

Co podle vás bude nový stadion znamenat pro město?

Doufám, že lidé, kteří milují fotbal, budou chodit. Pokud se naváže na výkony z minulých sezón, mohla by se tu vytvořit výborná kulisa, která by nám pomohla.

Vnímáte stavbu stadionu jako ambici klubu hrát v evropské poháry?

Nový stadion ještě neznamená, že se tu budou hrát poháry. To ovlivňuje mnoho aspektů, především pak výkon na hřišti. Musíme držet při sobě, často kolektiv poráží individuality. Stadion je tak kvalitní, že je to dobrý základ pro vyšší ambice, ale nejdůležitější je, jak na něm budeme hrát. ■

V Americe jsem bojovala i s rasismem

••• TOMÁŠ KULHÁNEK

V basketbalové kariéře dosáhla na mety, o kterých se ostatním českým hráčkám může jenom zdát. V roce 1996 získala ocenění pro nejlepší hráčku Evropy, o rok později se stala historicky první Českou draftovanou do americké WNBA, ve které se později dvakrát dostala až do all-star týmu celé soutěže. S francouzským týmem Bourges dvakrát vyhrála Euroligu, zahrála si na Letních olympijských hrách v Barceloně, do paměti českých fanoušků se ale nejvíce zapsala vítěznou trojkou, kterou těsně před koncem rozhodla o zisku zlatých medailí z Mistrovství Evropy 2005. Hostem Klubovny byla legenda českého basketbalu Eva Horáková, která se mimo jiné věnuje trénování mládeže v Sokole Hradec Králové.

Oba vaši rodiče se zúčastnili olympijských her, věděla jste odmala, že chcete být sportovkyní?

Myslím, že mi bylo od kolébky dáno, že bych mohla být sportovkyně, měla jsem dobré sportovní geny od svých rodičů, kteří se věnovali atletice. Určitě mě odmala ke sportu vedli. Dělala jsem biatlon, atletiku a basketbal, který nakonec zvítězil. Rozhodně by ale asi nikdo netipoval, že budu nejlepší v Evropě. Jako dítě jsem na sport neměla moc dobrý charakter, byla jsem měkota.

Kterého ze všech vašich úspěchů si vážíte nejvíc?

Těch úspěchů je opravdu hodně, ale každého jednoho si člověk váží úplně jinak. Nejdřív jsem měla ohromnou radost z vítězství v Euroolize, ale pak to přebila Amerika. Už jen dostat se tam nebylo jednoduché a hodně za to vděčím svému agentovi. Hned první rok, ve kterém jsem zažívala i nepříjemné věci jako rasismus, jsem se dostala do all-star týmu WNBA. To beru jako opravdu velký úspěch. Jako další dva bych zmínila ocenění pro nejlepší hráčku Evropy v roce 1996 a samozřejmě zlato z mistrovství Evropy v roce 2005. Tu rozhodující trojku z finále proti Rusku si pamatuju, jako kdyby to bylo včera.

Zmínila jste rasismus během angažmá v Americe. Jak jste se tam po příchodu z Evropy cítila?

Přijela jsem tam společně s francouzskou spoluhráčkou a ostatní holky to braly tak, že jsme přijely z dálky vzít jim místo. V šatně to bylo rozdělené na bílé cizinky, bílé Američanky a ostatní, kterých bylo nejvíc. Dostávaly jsme to hodně sežrat, některé hráčky nás byly schopné i zranit na tréninku, abychom jim nevzaly to místo na hřišti. Ačkoliv to byla nejvyšší profesionální soutěž na světě, stávalo se, že nám dokonce některé hráčky

nechtěly nahrávat. Druhý rok už to bylo lepší, protože jsme jim přece jenom ukázaly, že i v Evropě umíme hrát basket.

Jste legendou českého basketbalu, v Hradci trénujete mládež. Kam by se měl podle vás český basketbal ubírat?

Problém vidím v tom, že se neustále hovoří o profesionálním basketu, ale o mládeži téměř neslyšíte mluvit. U mládeže chybí trenéři, finance a možná i proto ubývá i těch dětí, které hrají basketbal. Je čím dál tím méně dětí, které ten sport chtějí dělat. Přijde mi, že někdy se strkají peníze tam, kam nemají. Mělo by se to dávat mládeži do škol, do mládežnických sportovních center. Musíme se dětem od útlého věku věnovat víc, než je to teď.

Celý díl Klubovny, ve kterém moderátorka a hráčka Hradeckých Lvic Pamela Effangová zpovídá legendární českou basketbalistku Evu Horákovou, si poslechněte na www.salonkyhk.cz. Dozvíte se například, jak Eva Horáková vzpomíná na úspěchy v americké WNBA, co si myslí o současné mládeži nebo jaké je její nejoblíbenější místo v Hradci. ■

LETNÍ KINOCENTRAL

ÚT SO 120 Kč

6	21:30	17.	TROJÚHELNÍK SMUTKU
		20.	FALCON LAKE
		24.	MIMOŘÁDNÁ UDÁLOST
		27.	VELKÁ PREMIÉRA
7	21:30	1.	DUNGEONS & DRAGONS: ČEST ZLODĚJŮ
		4.	AFTERSUN
		8.	IL BOEMO
		11.	OSM HOR
		15.	SUPER MARIO BROS. VE FILMU
		18.	INVALIDA
		22.	KOCOUR V BOTÁCH: POSLEDNÍ PŘÁNÍ
		25.	MEN
		29.	TOP GUN: MAVERICK
		8	21:00
5.	PULP FICTION: HISTORKY Z PODSVĚTÍ		
8.	MAJÁK		
12.	UKRADENÁ VZDUCHOLOŤ		
15.	JÁ, HROBAŘ		
19.	JEŽEK SONIC 2		
22.	PSH: NEKONEČNÝ PŘÍBĚH		
26.	TOP GUN		

GAYEROVA KASÁRNA

PROMÍTÁME V AREÁLU GAYEROVÝCH KASÁREN U KAVÁRNY BAJKAZYL (VSTUP OD ZUŠ JITRO). LÍSTEK DOPORUČUJEME ZAKOUPIT ONLINE NA WEBU KINA.

Trocha nostalgie Hradečáky určitě nezabije – 7. díl

Rybárna Jadran patřila pod Potravinu Hradec Králové a v té době tam byl ředitelem pan Josef Řeháček, velice schopný manažer, za kterého závod Potravinu jenom kvetl. Tento pán byl na tehdejší dobu doslova nadčasový, dovedl sehnat a zařídit, jak se říká, na počkání i nemožné. Pan Řeháček byl úspěšný muž, který chodil stále

dlouhý pult, a už když se sem vešlo, linuly se tu různé vůně, byly zde cítit ryby, které plavaly ve velkých nádobách, vůně masa, opékaných buřtů, výborné okurky máčáky v dřevěných sudech atd. Tato Rybárna byla umístěna na velice příhodném místě mezi centrem a starým městem, kde procházela stejně jako dnes spousta lidí, a proto zde obchod jenom kvetl. Šéfová Jadranu paní Zelinková byla velice zkušená obchodnice. Dlouhá léta tam také pracovaly příjemná Lenka Sukalovská společně s Libuší Vinklářovou. Další zaměstnanci této provozovny byly samé ženy a bylo jich většinou kolem dvanácti. Mezi štamgasty i ostatními hosty byly paní Lenka a paní Libuše velice oblíbené a s ostatním personálem se skvěle doplňovaly. Právě proto sem všichni ti pravidelní návštěvníci a další hosté tak rádi chodili. Rybárna byla takový záchytný bod i pro různé fajnšmekry, kteří se sem chodili po celý den občerstvovat velice kvalitním plzeňským pivem a dalšími nápoji. Plzeň uměla paní Lenka načepovat tak, že se tito pánové štamgasti na pivo do Jadranu každý den přímo těšili.

V té době se mezi pivaři tradovalo, že nejlepší Plzeň se točí v Jadranu v podání paní Lenky. Otevíralo se tam ráno již v 7:00 hodin, takže kdo měl už v tuto dobu žízeň, třeba i z minulého dne, tady byla vždy záchrana první pomoci a paní Lenka s paní Libuší a dalšími děvčaty zde byly již od otevírací hodiny těmto fajnšmekrům a ranním žízničům k dispozici. Pro tyto pány to bylo skvělé vykoupení od nového dne a Jadran měl již od samého rána velice úspěšný obchod. K jídlu zde měli velice chutné pokrmy jako třeba ovárek, sekanou, filé, bramboráky, dobroty z ryb a vynikající vlašský salát. Jednička mezi specialitami této provozovny byl ale jadranský drůbeží guláš na způsob maďarského perkeltu, který tam byl

v té době velice oblíben a doslova šel na dračku. Hodně se prodával i hollandský řízek, chlebičky, dorty a další sladkosti. Rybárna Jadran, to byla taková příjemná lidovka na způsob oblíbené Bašty na tehdejší Gottwaldově náměstí. Velikou zásluhu na tom měl personál této provozovny, který se vždy choval ke svým hostům velice přátelsky a zdvořile, a právě proto s ním měli všichni návštěvníci přátelské vztahy. Tento podnik byl, jak se říká, hned na ráno a všechna děvčata, která tam pracovala, se tam celý den téměř nezastavila. Tato rybárna fungovala již od padesátých let a žijící pamětníci si vzpomínají, že v době honů tam vždy viseli na zábradlí u silnice zajáci, bažanti i jiná zvířata.

Protože o kvalitě piva z Jadranu se vědělo po celém Hradci i širém okolí, chodilo si tam pochutnat na kvalitní Plzeň hodně známých osobností z našeho města. Paní Lenka vzpomíná, že to byli hlavně pánové, karikaturista Vladimír Renčín, malíři Jiří Bohdanecký, Jiří Felgr, Sváta Benýšek, sochař Oldřich Tlustoš, populární herec Miroslav Zounar, hradecký bohém a fotograf Honza Dlabáček, dále pravidelní hosté Psi boudy, jako např. kulisáci z hradeckého divadla, atd. Pravidelně se tu objevoval i známý a v Hradci velice oblíbený číšník Josef Šrajzer z hotelu Paříž, dále pánové z Bytového podniku Mirek Zahálka s Rudou Molínem, chodila sem i známá postava z Nového Hradce Králové Lesní muž alias Milan Bouček a další a další. Bylo zde neustále plno a hosté se tu pravidelně střídali. Jadran navštěvovali také dosti často známé postavky města Hradce Králové, jako třeba Jírka Honl alias Prskavý Jírka z Adalu a Paříže, který prý dostal vždy gratis svůj oblíbený šnyt, dvoumetrový řidič šetěrky z hotelu Bystrica neustále ustrojený v montérkách Ludva Dlouhý Bill, který snad

Personál Jadranu

in nich i spal. Dostí často tam také zavítala oblíbená a populární postavka z Velkého náměstí veliký slávista, zdravotník a půl doktor, bohém Eda Rezáč. Eda většinou neměl u sebe peníze, tak se vždy někdo našel, kdo mu to pivo zaplatil, a Eda tam potom vyprávěl své bohaté životní zážitky. Rybárnu Jadran si oblíbili také důstojníci z Velitelství 10. letecké armády, kteří zde byli vidět dosti často, jak si pochutnávají na zdejších specialitách, a podle slov paní Lenky to byla velice sympatická společnost, vždy na výsost spokojena a rádi se sem páni důstojníci vraceli. Tento podnik byl ve své době veliký magnet i pro ty, kteří sem chodili na svačinku nebo náhodně něco dobrého pojit. Byl tady opravdu velký výběr čerstvých jídel, a protože zde byl neustále velký odběr, ve většině případů se ještě ten den všechno prodalo.

Když v Hradci Králové měli představení nebo koncert herci nebo zpěváci z Prahy, nebo jenom projížděli naším městem, vždy sem pravidelně přicházeli pan Karel Effa, Waldemar Matuška, Ivan Mládek, herečka Helena Růžičková a další. To tam bylo potom celý den rušno a veselo. Jediný velký problém tam byl, že zde nebylo WC pro návštěvníky tohoto žádaného hradeckého podniku.

Žijeme v Česku, a proto pro nás, Hradečáky, je velká škoda, že už takové podniky a bufety s dobrým jídlem a pitím, jako byl Jadran, mizí nejenom z Hradce Králové, ale po celé České republice. Např. obyvatelé Liberce by mohli o těchto úžasných a tradičních hospůdkách také hodně vypravovat. Nahrávají je podniky jako třeba

McDonald nebo KFC a taková atmosféra a pohoda tam bohužel již nikdy nebude, ale to už by bylo povídání na jiné a daleko složitější téma.

Traduje se o Jadranu jedna veselá příhoda, že tam prý docházel jistý muž-rybář, který doma své ženě někdy říkal, že jde na ryby, a přitom tam se svým kamarádem chodil na to dobré pivo od Lenky a smažili tam vždy až do zavírací hodiny. Stávalo se, že dotyčný pan rybář, když odcházel, si tam někdy zakoupil kapra a v pohodě odešel domů za svoji manželkou. Jednou to tam prý pánové trochu s pitím přehnali, dotyčný pán si opět zakoupil kapra a s cedulkou z Jadranu a kolik stál peněz. Poprvé ho takto bohužel přinesl domů manželce. Delší dobu se tam potom neukázal, ale po nějakém čase tam začal opět chodit, protože se mu začalo stýskat po dobrém pivu, ale kapra tam už prý nikdy zásadně nekupoval.

Po revoluci v roce 1989 se tento podnik prodal v dražbě a noví majitelé z něho udělali doslova pajzl a dorozovnu, takže Jadran, jak jsme ho dříve znali, přestal potom již bohužel v této podobě existovat.

Vzpomínky pamětníků na rybárnu Jadran.

Lenka Sukalovská, bývalá zaměstnankyně Jadranu: „Tento podnik byla moje srdeční záležitost a vzpomínám na něho stále s velkou nostalgií. Byla to radost obsluhovat spokojené stále štamgasty a zákazníky, kteří se sem tak rádi vraceli. Zažívaly jsme zde s naším ženským kolektivem i spoustu legrace, protože naši hosté, to byla směsice různých lidí a povolání. Když

k nám někdy zavítal třeba tenkrát velice populární herec Karel Effa a další pražští umělci, tak to byla vždy velká událost a legrace. Mezi spolupracovníky tu vládla pohoda, a kdyby to šlo, tak bych si hned tato léta prožítá v této rybárně zopakovala.“

Slávek Trávníček, autor: „A něco pro oživení. Na rybárnu Jadran mám takovou již letitou příjemnou vzpomínku. Gril bar vedle Bašty byl náš oblíbený podnik, kam jsme s kamarády pravidelně docházeli. Jednou v pátek jsme tam seděli až do konce zavírací hodiny a poté jsme se odebrali celá naše parta s naším dalším kamarádem harmonikářem Láďou Berným do Divadelního klubu na staré město, kde Láďa vyhrával pro nás i ostatní hosty. V klubu jsme se náramně bavili, trochu popili, zazpívali si, a když jsme ráno opustili tento podnik, už venku svítilo slunce. Protože jsme všichni měli ještě žízeň, tak jsme hned zamířili do oblíbeného Jadranu. Za výčepem nás uvítala paní Lenka a hned nám natočila své kvalitní plzeňské. Byl to pro nás všechny příjemný podzimní nám, chcete-li večírek a na naši poslední štaci Jadran vzpomínáme dodnes. Ale to už je hodně let a škoda, že se to už nikdy nevrátí.“ ■

Slávek Trávníček

V popředí Lenka Sukalovská

elegantně oblečen a byl to velice společenský člověk, který šéfoval celému východočeskému kraji. K Potravinám tehdy patřila i denní vinárna Lipka na Velkém náměstí. Ředitelství Potravin sídlilo tehdy v ulici Čsl. armády, vedle hotelu Bystrica, a tak to měl pan ředitel kousek od Jadranu, kde se i dosti často objevoval a rád sem chodil na „kontroly“. Jadran byl velice oblíbený bufet s rybami v Hradci Králové, kam se též chodilo na jídlo a něco dobrého a kvalitního popít, a protože ředitelství v Hradci Králové se o tento podnik vzorně staralo, dlouhá léta úspěšně prosperovalo. Rybárna Jadran stála v Mostecké ulici přímo naproti dnešnímu samoobslužnému obchodu Erko. Byl tam takový

Na rohu vpravo Rybárna. Foto z roku cca 1955

Za poklady Broumovska, uvolněná atmosféra s vůní léta

Tradiční hudební událost s jedinečnou atmosférou. To je mezinárodní festival Za poklady Broumovska, jehož koncerty se od začátku července přes celé léto konají v broumovském klášteře i v okolí ve skupině barokních kostelů, kde zazní špičková, převážně klasická hudba domácí i zahraniční provenience. Letošním tématem je Dech jako fenomén. „Hlavní těžiště hudebního programu bude spočívat v prezentaci dechových nástrojů, pěveckých souborů i sólových pěvců,“ prozradila výkonná ředitelka festivalu Tereza Kramplová.

Hudební festival Za poklady Broumovska letos vstoupil do 18. ročníku. Považujete ho za vzácný poklad?

Za vzácný poklad považují především prostředí, kde se konají festivalové koncerty, a to broumovskou skupinu barokních kostelů a nádhernou zdejší krajinu, kde pořádáme naše open air akce. Samotný festival letos vstupuje do věku plnoletosti a troufám si říci, že je na dospělost plně připravený. V posledních letech jsme z něj vytvořili mezinárodní přehlídku špičkové klasické hudby a generujeme nový repertoár a inspirujeme vznik nových skladeb souvisejících s Broumovskem. Podporujeme také společenskou odpovědnost tím, že přispíváme dobrovolným vstupným na obnovu barokních památek.

Co vedlo k jeho založení a kdo stál u zrodu?

U myšlenky pořádat koncerty v kostelích stály tehdy před 18 lety jednotlivé obce a místní starostové, kterým nebyl lhostejný tehdy neutěšený stav památek a cítili potřebu oživit kulturní dění ve svých obcích. Velmi záhy, zhruba po dvou letech, převzala organizaci Agentura pro rozvoj Broumovska a posledních několik let festival vede nezisková organizace Za poklady Broumovska o. p. s.

Jak ho vnímají vystupující interpreti?

Umělci, kteří na festivalu účinkují, jsou samozřejmě nejprve okouzleni geniem loci. Pak jsou především nadšení a překvapeni úrovní festivalového publika i našich posluchačů. Za dobu, co festival organizujeme, jsme je dokázali edukovat, přiblížit jim svět komorní klasické hudby natolik, že ji znají, umí ji poslouchat, prožít a užít si špičkové podání.

Jeremy Winston Chorale

Podle čeho je vybíráte?

Dramaturgie festivalu má vždy nějaké téma. To řídí výběr interpretů a například i rezidenčního skladatele. Protože se domácí významní umělci prezentovali na festivalu za ta léta opakovaně, nezbyvá nám, než sáhnout také do zahraničí.

Co jste letos pro posluchače přichystali?

Tématem letošního ročníku je Dech jako fenomén. Hlavní těžiště hudebního programu bude spočívat v prezentaci dechových nástrojů, pěveckých souborů i sólových pěvců. Už zahajovací koncert amerického gospelového souboru Jeremy Winston Chorale v božanovském kostele bude jistě neopakovatelným zážitkem. Na festivalu se dále představí zahraniční umělci. Celý program včetně představení interpretů najdete na: www.zapoklady.cz.

Kdo je letošním rezidentem?

Rezidenčním skladatelem bude dirigent, sklada-

tel a klavírista Jan Kučera, kterému dal festival příležitost představit tvorbu na pěti koncertech. Na objednávku festivalu zazní v premiéře Hala-li pro skupinu lesních rohů v podání asi stovky hornistů, účastníků a lektorů Letních hornových kurzů Broumov, a dvojkonzert pro dva lesní rohy. Sourozenci Daniel a Lukáš Klánští uvedou v premiéře písňový cyklus Písně trpělivé a píseň Mnichova řehole, odkazující na benediktinský řád úzce spojený s broumovským klášteřem. Zazní i Kučerovy starší kompozice, žesťový soubor Prague Brass Quintet zahraje skladbu Four Color Suite plnou jazzových inspirací. Smyčkový Apollon Quartet uvede Smyčkový kvartet č. 1. Přehlídku Kučerovy tvorby uzavře na závěrečném koncertu orchestrální verze skladby Zrození v provedení Filharmonie Hradec Králové s dirigentem Kasparem Zehnderem.

Mohla byste popsat festivalovou atmosféru?

Podle mě je nejtrefnější přirovnání samotných interpretů, kteří ji srovnávají s letními festivaly na jihu Francie. Uvolněná atmosféra prodchnutá vůní

Rezidenční skladatel Jan Kučera

léta, všemi smysly vnímaný letní podvečer a samozřejmě ta nejlepší klasická hudba, to je náš festival.

Jaké dlouhodobé cíle festival udržuje?

V rámci naší činnosti podporujeme mladé interprety, přispíváme na obnovu církevních památek a poslední roky také systematicky podporujeme současnou autorskou tvorbu tím, že oslovujeme spolupráci vynikající domácí skladatele. Festival generuje vznik zcela nového repertoáru, šíří povědomí o regionu netradiční cestou a vrací se ke kořenům poselství nositele kultury v regionu, kterou zde úspěšně nastolili benediktini. ■

INZERCE

ZA POKLADY BROUMOVSKA
Hudební festival v kostelích Broumovska
1. 5. – 2. 9. 2023

[zapokladybroumovska](https://www.zapokladybroumovska.cz)
www.zapoklady.cz

v vstupné na www.zapoklady.cz

1. 7. / 18.00 / Božanov

Gospel Opening, The Jeremy Winston Chorale,
Jeremy Scott Winston, dirigent (USA)

8. 7. / 18.00 / Šonov

Elisabeth Plank, harfa (Rakousko)

15. 7. / 18.00 / Otovice

PBtet – Prague Brass Quintet, žesťové kvinteto

22. 7. / 18.00 / Teplice nad Metují

Jakub Bokun, klarinet (Polsko)
Jakub Kosciuszko, kytara (Polsko)

26. 7. / 19.00 / Hejtmánkovice kopeček

Cimbálová muzika Milana Broučka
Václav Noid Bárta, zpěv

29. 7. / 18.00 / Broumov

Pěvecký sbor Zvonky – Praha a dívčí
komorní sbor Abbellimento
Sbormistryně: Jarmila Novenková
Varhany: Jakub Janšta

2. 8. / 18.00 / Vernéřovice

Účastníci Letních hornových kurzů Broumov

5. 8. / 18.00 / Police nad Metují

Lektori Letních hornových kurzů Broumov
Zuzana Ržounková, Luca Benucci, Christian Lampert,
lesní roh ad...

12. 8. / 18.00 / Martínkovice

Daniel Klánský, baryton; Lukáš Klánský, klavír

19. 8. / 18.00 / Ruprechtice

Apollon Quartet

26. 8. / 18.00 / Bezděkov nad Metují

Barbara Maria Willi, cembalo; Martin Hroch, cembalo

31. 8. – 2. 9. / Festivalové finále:

prohlídky, koncerty a další doprovodný program

31. 8. / 21.00 / Klášter Broumov

Duo Kchun – Purgatio / koncert se světelným designem

2. 9. / 18.00 / Klášter Broumov

Filharmonie Hradec Králové
sólista a dirigent Kasper Zehnder

Za finanční
podporu

MINISTERSTVO
KULTURY

Cyklistika je celý můj život

Tým Elkov Kasper, který má domovskou adresu v Hradci Králové, je ve světě domácí i zahraniční cyklistiky skutečný pojem. Prošla jím řada závodníků, kteří se mohou chlubit tituly mistrů republiky, účasti na mistrovstvích světa, olympijských hrách a proslulých světových závodech.

📷 HYNEK ŠNAJDAR, FOTO: ARCHIV VLADIMÍRA VÁVRY

Nemalý podíl na těchto úspěších má Vladimír Vávra, bývalý československý reprezentant a spoluzakladatel týmu Elkov Kasper. „Více než deset let jsme suverénně nejlepším týmem v České republice. Samozřejmě je škoda, že těch týmů je v zemi málo, a bylo by lepší, kdyby jich bylo více, aby vznikla větší konkurence. Větší konkurence totiž znamená větší motivaci,“ sdělil v rozhovoru pro Salonky.

Máte za sebou dlouhou cyklistickou kariéru. Pamatujete se, kdy přišel ten okamžik, že se vydáte touto cestou a už ji neopustíte?

Do svých deseti let jsme bydleli ve vesnici Skršice u Českého Meziříčí. V roce 1968 jsme se přestěhovali do Opočna. Tam působil nějaký Zdeněk Urban, který nás kluky oslovil na koupališti, zda bychom nechtěli jezdit na kolech. Nakonec nás tam bylo asi patnáct kluků, kteří se vydali touto cestou. Z těchto adeptů cyklistiky jsem se já pak přesunul do Rudé Hvězdy Plzeň a Vladimír Dolek do Dukly Brno, oba jsme se později dostali do národního týmu, jeli jsme Závod míru i mistrovství světa.

Je zřejmé, že to byla správná cesta. Nyní jste za úspěšnou reprezentaci kraje a dlouhodobou práci pro rozvoj cyklistiky získal Medaili Královéhradeckého kraje II. stupně. Co jste si v tu chvíli pomyslel?

Hlavně mě to překvapilo a říkal jsem si, proč právě já, protože si myslím, že jsou tady lidé, kteří by si to zasloužili podstatně více než ten, kdo se motá

jen kolem sportu. Přiznám se ale, že mě to potěšilo a jsem rád.

Ve své kariéře jste se mimo jiné stal účastníkem legendárního Závodu míru. Vzpomínáte si, co tento závod tehdy provázelo a co vám utkvělo v paměti?

Od roku 1982 jsem tento závod, který byl pro nás v té době více než mistrovství světa, jel čtyři roky po sobě. V Československu a dalších východoevropských zemích byl velmi populární a panovala při něm neuvěřitelná atmosféra. Vzpomínám si, jak jsme v roce 1982 dojžděli jednu z etap na malšovický stadion v Hradci Králové, kde bylo zhruba deset tisíc diváků, a já jsem v této etapě skončil na čtvrtém místě. Samozřejmě to bylo hodně podporované tehdejší propagandou, ale lidé měli tento závod velmi rádi, sledovali ho a moc nám cyklistům fandili. V tisku byly tenkrát naše fotky včetně úspěchů, životopisů a lidé nás znali. Bylo to neskutčné a my cyklisté, jako účastníci Závodu míru, jsme měli automaticky kvalitní přípravu nejen tady, ale také třeba v Řecku, v tehdejší Jugoslávii či na Kubě. Při této příležitosti jsme absolvovali blok pětidenních závodů v Maroku, Francii, Anglii, Německu. Ze čtyřech účastí na Závodě míru jsem skončil celkově nejlepe osmý.

Uspěl jste ale i v jiných cyklistických kláních. Kterých výsledků si zpětně nejvíce považujete a proč?

Na etapovém závodě Circuit de la Sarthe ve Francii jsem skončil celkově na pátém místě, kdy jsem jel v dresu vedoucího závodníka. Dále jsem byl druhý na závodě Kolem Normandie, pátý v Maroku. Těch závodů bylo velmi mnoho včetně čtrnáctidenního etapového Course Classic v americkém Colorado nebo dvoutýdenní závod Okolo Kuby, kde jsem vyhrál jednu etapu. Absolvoval jsem také mistrovství světa v americkém Colorado Springs a v rakouském Villachu.

Bylo vaším snem účastnit se i prestižních světových závodů, jako jsou Tour de France či Giro d'Italia?

Bylo, ale v té době to nešlo, i když jsem měl nabídky. Musel bych ale emigrovat a to jsem nechtěl.

Tento sport provázejí mnohdy nebezpečné pády. Z čeho jste měl jako aktivní cyklista největší strach?

Pády k cyklistice patří a je běžné, že za sezónu závodník třikrát čtyřikrát spadne. Ani mně se to nevyhnulo, ale naštěstí jsem si nikdy nic nezlomil, vždycky to byly jen odřeniny nebo pohmožděny, prostě klasická silniční lišej. Vyložené strach jsem nikdy neměl.

Co vám cyklistika za dobu vašeho aktivního závodění dala především?

Myslím si, že mně posílila morálku, disciplínu a vůli. Věděl jsem, že když chci něčeho dosáhnout, musím tomu obětovat maximum. Bez toho bych to nemohl dělat. Na kole jsem seděl každý den, hodně jsem trénoval a najezdil denně více než dvě stě kilometrů.

INZERCE

**MÁTE HLAD?
RESTAURACE
NALEZNETE
V PATŘE
OBCHODNÍHO
CENTRA FUTURUM**

©
FUTURUMHRADEC.CZ

Futurum

Aktivní kariéru jste ukončil v devětatváceti letech. Co bylo dál?

Od sedmnácti let jsem byl součástí Střediska vrcholového sportu v Plzni. Když jsem se závodní cyklistikou skončil, rozhodli jsme se s manželkou, že se vrátíme zpět na východ Čech. Žili jsme osm let v Hradci Králové, kde jsem dělal tajemníka Tělovýchovné jednoty. Já i žena pocházíme z Opočna. Když tam zemřeli její rodiče, přestavěli jsme po nich domek, kde jsme dnes už dvaadvacet roků.

V roce 1993 jste s dalším úspěšným závodníkem Otakarem Fialou založili cyklistický tým Elkov Kasper. Jak tato myšlenka vznikla?

Po konci kariéry a návratu domů jsem celou dobu přemýšlel o tom, že bych založil nějaký cyklistický tým. V té době jsem v Hradci Králové potkal Otu Fialu, který ve městě bydlel. On měl vyloženě trenérské sklony a já jsem právě takového člověka, který by cyklisty trénoval, potřeboval. Dohodli jsme se a začali to dělat spolu. Tak vznikl zdejší cyklistický tým.

V názvu týmu je příjmení úspěšného trutnovského podnikatele Rudolfa Kaspera, o němž je známo, že je sám náruživý cyklista a podporovatel tohoto sportu. Co bylo základem vaší spolupráce?

Mý se s Rudou známe od mládí, závodili jsme spolu za žáky i dorost. On potom šel studovat vysokou školu a já odešel do Plzně. Jednou jsem jel přes Trutnov a uviděl billboard se jménem Kasper. Zavola jsem mu, stávil se za ním na kafe a pak jsme spolu začali jezdit znovu na kole. Po nějaké době mně nabídl, že by nás podpořil, což mě potěšilo a spolupráce byla na světě.

Jaké byly začátky existence týmu a jak se rozvíjel?

Prvním naším sponzorem byla firma Petra Peřiny P + P Polyma, která nám tehdy na začátku neskutečně pomohla, a díky této podpoře začal tým fungovat. Potom ke sponzorské podpoře přistoupil tehdejší výrobce kol firma Reta a pak si přidaly další firmy. Později se mně podařilo domluvit spolupráci s firmou Whirlpool, která nás sponzorovala patnáct let, dále stejnou dobu firma Universe Agency, což je výrobce jízdních kol a cyklistických potřeb, a ještě firma Raal trans, která nás podporuje už 25 let. Pak jsem se dohodl s firmou Elkov elektro, kterou vlastní náš bývalý závodník Michal Vodička. Tak vznikl název týmu Elkov Kasper.

Elkov Kasper je letos na scéně třicet let. Které individuální i týmové úspěchy za tuto dlouhou dobu existence byste rád vypíchl?

Jako první bych chtěl zmínit Reného Andrleho, který pro náš tým vybojoval první titul mistra republiky, byl pátý na mistrovství světa a pak odešel závodit do španělské týmu, jel Tour de France, Giro d'Italia, Vueltu a další velké závody. Je třeba zmínit také Františka Raboně, jenž u nás získal titul mistra Evropy v kategorii do třiaadvaceti let, potom odešel do Německa a čtyřikrát startoval na Giro d'Italia. Úspěšným závodníkem byl i Petr Benčík, který vyhrál tři tituly mistra republiky po sobě a v roce 2008 Českou republiku reprezentoval na Letních olympijských hrách v Pekingu. Nemůžu opomenout Radka Šimůnka staršího, který pro nás získal titul v cyklokrosu, a Leopolda Königa, jenž byl součástí slavného týmu Sky. Dále to je Pepa Černý, jenž v květnu závodil na Giro d'Italia. Byly to však další stovky závodníků, kteří prošli naším týmem. Toho všeho bychom ale pravděpodobně nedosáhli, kdybychom nebyli součástí Centra sportu Ministerstva vnitra Olymp, které nás všemožně podporuje.

Vaši závodníci jsou tedy velmi úspěšní. Je to pro vás satisfakce, že vykonáváte skutečně dobrou práci?

Určitě ano. Více než deset let jsme suverénně nejlepším týmem v České republice. Samozřejmě je škoda, že těch týmů je v zemi málo, a bylo by lepší, kdyby jich bylo více, aby vznikla větší konkurence. Větší konkurence totiž znamená větší motivaci. Náš tým převážnou část závodů absolvuje v zahraničí, hodně ve Francii, Belgii, Nizozemí, závodili jsme i v Číně, na Tchaj-wanu nebo v Mexiku.

Tiskárna v Trutnově hledá posilu:

Šikovnou ženu do výroby.

Více řekne Monika: 737 279 792

www.pratr.cz

NEDAŘÍ SE VÁM PRODAT NEMOVITOST?

ZÍSKEJTE OKAMŽITÉ FINANČNÍ PROSTŘEDKY
A HOĎTE STAROSTI S PRODEJEM ZA HLAVU!

PENÍZE DO **48** HODIN

+420 734 415 199
www.cmrff.cz

Co je tedy z vašeho pohledu nejdůležitější, aby se tým dobře rozvíjel, byl kvalitní a úspěšný?

Sehnat na to dostatečné množství peněz, to je první důležitý moment, abychom byli schopni tým dobře zabezpečit. Dále je nezbytné mít kvalitní závodníky, mezi nimiž jsme měli i Němce, Poláka, Slováka, Australana či Španěla, který se tady v Čechách dokonce oženil. Naším cílem ale bylo, abychom měli v týmu české závodníky, což se stoprocentně naplňuje.

Je město Hradec Králové, kde máte své zázemí, pyšné na váš tým?

Doufám, že ano. Náš tým je každoročně vyhlášen mezi nejlepšími ve městě i v kraji. Město i kraj nás navíc finančně podporují, což nás moc těší.

Jaké cíle a plány do budoucna má Elkov Kasper? Čeho byste chtěli dosáhnout?

V letošním roce jsme do týmové kategorie mužů vzali čtyři loňské juniory, což je pro ně neskutečně obtížné období, protože jezdí kilometrově podstatně delší a rychlejší závody než dosud. Chtěli bychom, aby se určitě v této kategorii do třiatváceti let poprali o titul mistra republiky, a pokud budou mít dobrou výkonnost, byli bychom rádi, aby startovali na mistrovstvích Evropy a světa. V kategorii Elite se chceme pokusit, aby Matěj Zahálka obhájil titul mistra České republiky, nominovat se na mistrovství Evropy i světa a v dalším roce se pokusit dostat na olympiádu. Takže máme velké cíle a plány, bez nichž to nejde.

K rozvoji české cyklistiky je nepochybně důležité nejen navazovat na úspěšnou minulost, ale také mít následovníky. Jaký je o ni zájem mezi mladými? Na jaké úrovni je mládežnická cyklistika?

Myslím si, že v současné době je na velmi dobré úrovni. V žákovských kategoriích je na startu zhruba sto závodníků, v juniorech také. Problém vidím v přechodu juniorů do mužských kategorií, protože je málo klubů, které by je mohly angažovat, a dochází k tomu, že kluci s cyklistikou končí. Cyklistika je navíc hodně drahý sport. U nás v týmu má každý závodník čtyři kola, jedno tréninkové, dvě závodní a jeden časovkářský speciál. To představuje skoro milion korun, a když k tomu máte jedenáct závodníků, není to rozhodně levná záležitost. A to nepočítám řadu dalších důležitých výdajů. Náš tým má ale v Evropě velice dobrý zvuk,

máme velkou podporu, takže jsme schopni se dobře se vším vypořádat.

Aktivní kariéru cyklisty-závodníka máte už sice za sebou, ale kolo jste zcela jistě nepověsil na hřebík. Jak často na něj usedáte?

Dříve, jsou to asi dva roky zpátky, jsem jezdil okolo deseti tisíc kilometrů za rok. Loni už to bylo necelých sedm tisíc a letos to asi bude ještě méně, protože nemám tolik času a možná mně už trochu chybí ta morálka. Na kolo vyrazím hlavně za pěkného počasí a hodně jezdíme s manželkou, kterou cyklistika taky nesmírně baví. Když se vydáme na víkend do vzdálenějších míst, kola bereme vždycky s sebou.

Když se řekne cyklistika, co se Vladimíru Vávrovi vybaví na první dobrou?

Že mám to štěstí, že celý život dělám svého koníčka, což se mnoha lidem nepodaří. Cyklistika je určitě celý můj život. Stále ji sleduji, stejně jako ostatní sporty, například hradecký hokej a fotbal, ale i basket nebo judo. Sport mě prostě baví. ■

INZERCE

ROZVOZ ZDRAVÝCH SPECIALIT

Vaříme zdravá jídla z čerstvých a kvalitních surovin, která vám zdarma rozvezeme.

Obědy / Polévky / Dezerty / Celodenní menu

www.rozvozsPECIALIT.cz

Víkend 2023 elegance

15.-16. 9. 2023

JIRÁSKOVY SADY
HRADEC KRÁLOVÉ

SKUPINA ČEZ
GENERÁLNÍ PARTNER

Hlavní partneři

DekomSystem

Partneři

JÍLEK.PETR.cz

Mediaální partneři

Salonky

Quartier

Akce se koná pod záštitou
hejtmana Královéhradeckého kraje Martina Červíčka
a primátorky Hradce Králové Pavlíny Springerové.

VIKENDELEGANCE.CZ

Luxusní vozy se letos představí v Jiráskových sadech

Na novém místě přímo v centru Hradce Králové se 15. a 16. září uskuteční druhý ročník Víkendu Elegance. Unikátní akce nejen pro milovníky unikátních automobilů, na kterou si loni našly cestu tisíce lidí, se z areálu Stříbrného rybníka přesouvá do Jiráskových sadů. V nádherném prostředí u soutoku Labe a Orlice budou moct návštěvníci obdivovat elegantní veterány i luxusní moderní vozy. Součástí akce bude také pestrý doprovodný program. O Víkendu Elegance hovoří hlavní pořadatel akce Petr Smola.

V čem je Víkend Elegance výjimečný oproti jiným automobilovým srazům?

Domnívám se, že Víkend Elegance je úplně jiný než kterákoliv jiná výstava automobilů pořádaná v České republice. Naši snahou je představit v Hradci opravdu raritní automobily. Podobně jako loni se i letos můžete těšit na automobily ve třech základních kategoriích. Auta předválečná, auta poválečná a kategorie supersport. Nebude to ale pouze o autech, připravený je i bohatý doprovodný program pro celou rodinu.

Víkend Elegance se letos koná v pátek 15. a v sobotu 16. září. Jaký plánujete na oba dny program?

V pátek se uskuteční rallye východní Čechy pod záštitou hejtmana Královéhradeckého kraje Martina Červíčka a primátorky Hradce Králové Pavlíny Springerové. Startuje se ve Stěžeřích od pivovaru Beránek, odkud se jede na přehradu Les Království, dále přes Úpici do Nového města nad Metují, kde bude na náměstí prohlídka a další program. V podvečer se vozy vrátí do Hradce, kde se končí v hotelu Tereziánský dvůr. V sobotu ráno se startuje z Tereziánského dvora a po malém hradeckém okruhu se pomalou jízdou automobily přesunou do Jiráskových sadů. Tam proběhne hlavní část programu pro veřejnost s prezentací všech automobilů a doprovodným programem.

Prozradíte už nějaké unikátní vozy, které se na Víkendu Elegance představí?

Unikátních vozů bude celá řada, ale zkusím vypíchnout aspoň jeden exponát z každé ze tří kategorií. Majitel, který loni zvítězil v kategorii předválečných automobilů s vozem Zedel z roku 1921, letos dorazí s automobilem Aero 500. Jde o krásný vůz z roku 1930, celkem se těchto automobilů během let 1929 až 1932 vyrobilo jen něco přes tisíc kusů. Vůz je od roku 2010 zrestaurovaný a od té doby získal

mnoho ocenění na různých veteránských akcích. Z kategorie poválečných automobilů se moc těším na zářivě stříbrný Jaguar Lowdrag E-Type ze soukromé sbírky pana Vratislava Hromádky. Tento vůz je neobyčejný nejen designem, ale i technikou.

Na co byste nalákal z kategorie supersport?

Naprostá pecka je vůz Bugatti Chiron, se kterým dorazí přední český sběratel raritních vozů, podnikatel Richard Chlad. Jde o luxusní sportovní automobil za zhruba 70 milionů korun, který vlastní v Česku pouze další dva lidé.

Na co dalšího kromě luxusních aut se mohou návštěvníci těšit?

Chystáme pestrý doprovodný program pro rodiny s dětmi, protože to je naše hlavní cílová skupina. Lidé budou moct v Jiráskových sadech ochutnat regionální speciality a užít si živé koncerty, vystoupí zde například kapela Gramofon složená z předních hradeckých hudebníků. Doprovodný program bude zaměřený také na dámy a na děti. V Jiráskových sadech nebudou chybět dětské atrakce a těšit se můžete třeba i na módní přehlídku. ■

Vycházím ze svých vlastních nápadů a představivosti

Její originální kožené kabelky, tašky či šperky doplněné rozmanitými materiály jsou známé z galerií v celé republice, ale i v zahraničí. Olga Havrdová, rodačka z Hradce Králové, města, na které nedá dopustit a kam se ze svého bydliště v Libranticích pravidelně vrací, vychází při své tvorbě výhradně z vlastní představivosti. Tato autorská díla vyhledávají dámy, které mají rády něco nevědního, co se jen tak na módním trhu nevidí. Podle návrhů autorky jim dal na šicím stroji podobu její manžel Milan. „Vždycky jsme se dohodli, a když tašku ušil, byla jsem spokojená,“ řekla v rozhovoru pro Salonky autorka.

HYNEK ŠNAJDAR,
FOTO: JANA KREJZOVÁ, MILAN HAVRDA

Pocházíš z Hradce Králové a jsi tamní rodačka, ale teď se svým manželem žijete v nedalekých Libranticích. Nestýská se ti? Vracíš se do svého rodiště?

Žili jsme kdysi v krásném domě a byt v Nerudově ulici v Hradci Králové. Když jsme se ale museli vystěhovat, byla jsem tehdy ráda, protože jsem toužila po domečku, a navíc bych tím získala prostor pro svoji práci. Po čase se nám podařilo sehnat nový řadový domek v Libranticích, kde žijeme už třicet let. Když jsme se do něj nastěhovali, moc se mně po Hradci nestýskalo, ale v současné době je to jinak. Často se mně po něm zasteskne a ráda se tam vracím.

Která místa tohoto města jsou ti nejbližší?

Občas a s potěšením zavítám do ulice, kde jsme bydleli, kde jsem prožila své mládí. Za domem je park, kam si sednu na lavičku a dívám se kolem sebe. To je velmi příjemné a vrací mě to do minulosti. Samozřejmě také miluji staré město, prohlížím si domy a hradby, které jsou dnes zrekonstruované, navštěvuji své oblíbené kavárničky, prostě nasávám atmosféru. Je to moje srdeční záležitost.

Velkou část života se věnuješ navrhování a zpracování originálních kožených kabelek, tašek, šperků a jejich tvorbě. Měla jsi výtvarné sklony už v dětství? Podporovali tě v tom rodiče?

Ano, výtvarné sklony jsem měla od malička. Můj tatínek byl velice vkusný, takže jsem to asi od

něj získala. Obklopoval se nádhernými taškami z kůže, uměl také hezky kreslit a sbíral obrazy. Mamka zase s elegancí zařizovala byt, ráda stále něco natírala, což zdědila moje dcera Monika. Myslím si tedy, že oba rodiče na mě měli velký vliv, i když mě k tvorbě nijak soustavně nevedli. Od dětství jsem ale stále něco vytvářela. Dokonce jsem jednou tatínkovi rozstříhala právě jednu tašku, abych ji přetvořila po svém v novou, sešitou z kousků krásné kůže. Šila jsem si věci i na sebe. To byl asi základ mé budoucí cesty.

Co tě přivedlo ke koženým produktům?

Obchody v té době nenabízely nic, co by se mně líbilo. Směřovala jsem úplně jinam. Kupovala jsem si v hradeckém knihkupectví se zahraniční literaturou francouzské, maďarské a polské módní časopisy, kde byla móda originální, bylo to úplně něco jiného než to, co bylo tenkrát k vidění u nás. Tihla jsem ale hlavně k tomu, abych si vytvořila něco originálního sama bez ohledu na módní vlivy. Chtěla jsem mít svůj vlastní rukopis, aby to bylo něco bláznivého, což nemusí oslovovat všechny, ale mně se to líbí celý život.

Tvé výrobky jsou originální, mají nevědní tvary a zajímavou barevnost.

Vycházím ze svých vlastních nápadů a představivosti. Když jsem začínala navrhovat a tvořit kožené kabelky, záleželo mně na tom, aby byly tvarově skutečně originální a zajímavé. Tašky byly jiné, tvarově rozmanité, jiné, než tehdy byly k vidění. Pro zákaznice to bylo asi trochu zjevení, což mě ale moc těšilo.

Kde jsi při jejich tvorbě brala inspiraci?

Inspirací byla určitě Itálie, která byla a stále je takovou módní baštou, a už tenkrát jsem se toužila tam podívat. S inspirací to ale bylo tehdy složité. Dnes, když je k dispozici Instagram, je to mnohem jednodušší.

Co se muselo udělat pro to, aby se v době socialismu mohla tvá tvorba dostat před zraky veřejnosti?

V té době byly v Československu prodejny Dílo s krajskými pobočkami, z nichž jedna byla v Hradci Králové. Tam jsem nosila tapiserie, které vytvářela moje dcera. Na sobě jsem měla svůj vlastní kožený doplněk a je zajímavé, odkud ho mám. Řekla jsem jim, že je to moje vlastní tvorba, oni mě oslovili, že by měli zájem něco takového a originálního vystavit. To se stalo, mělo to úspěch

a hned to bylo prodané. Své věci jsem mohla dávat do Díla jako amatérský tvůrce jenom v Hradci Králové a Pardubicích.

Jak dlouho trvalo, než jsi získala svůj vlastní rukopis?

Myslím, že jsem ho měla už krátce před revolucí. Na začátku 90. let jsem skončila v původním zaměstnání a rozhodla se svou tvorbou žít. Byla to moje touha, pustila jsem se do toho a moje věci šly na odbyt.

Po roce 1989 jsi spolupracovala s mnoha galeriemi v České republice. Mohla bys některé z nich zmínit?

Po revoluci jsem zaznamenala velký zájem o mou práci. Ozývala se jedna galerie za druhou z celé republiky včetně těch soukromých. Majitelky jsem většinou znala, protože předtím pracovaly v Díle. Po nějaké době měly zájem i zahraniční galerie, například v Německu či Francii. Ráda vzpomínám na všechny galerie, se kterými jsem kdy spolupracovala. Například úplně na začátku s galerií Kláry Trnkové v Karmelitské ulici v Praze nebo s Galerii Fany v Českém Krumlově či s galerií Barbara v Hradci Králové. Tam už byli zájemci, kteří se specializovali na mé kožené tašky.

Na který svůj návrh a poté výrobek jsi nejvíce pyšná?

Je pravda, že na některé výrobky jsem pyšná, proto si je schovávám. Jedna Němka mně za tašku nabízel slušné peníze, tenkrát jsem ji neprodala, dnes bych to ale asi udělala.

Pokud vím, podle tvých návrhů kabelky šil tvůj manžel Milan. Jak se v tomto směru odvíjela vaše spolupráce? Radili jste si navzájem?

U mě je míra od oka, ale Milan je strojař a má rád přesnost. Musím říci, že jsme se nakonec vždycky dohodli, a když tašku ušil, byla jsem spokojená.

Milan Havrda: Olina si často vymýšlela takové trochu složité věci, u kterých nebylo jisté, jestli je zvládnou realizovat. Právě u toho vznikaly různé diskuse. Potom jsem její návrh přizpůsobil stroji tak, abych tu tašku nebo kabelku mohl ušít.

Bavilo ho šít tašky podle tvých návrhů?

Myslím si, že ano. Naším společným cílem bylo vytvořit originální výrobek podle našich představ. Navíc nám vždycky záleželo na tom, abychom měli kvalitní přírodní kůži, kterou jsme získávali v koželužnách.

Milan Havrda: Já jsem taková hračička, takže mě to bavilo. Odbyt byl velký, a tak s námi začal spolupracovat syn Patrik, který byl velký detailista. I když jsme na tom oba strávili hodně času, nikdy nám to nevadilo.

Trochu jinou kategorií je tvorba šperků a náhrdelníků.

Když jsem vytvořila kabelku, snažila jsem se k ní, jako součást kolekce, udělat náhrdelník a malovaný hedvábný šátek. Později jsem kombinovala kůži s rozmanitými materiály, jako jsou kameny, papír, nebo dokonce beton. Už v té době to byla jakási recyklace. Proto mě oslovili z Itálie, kam pravidelně jezdím, abych tyto věci vystavila v Miláně, protože se jim zdály velmi originální. U šperků a náhrdelníků jde o stejnou cestu jako u kabelek, vznikají podlé mé fantazie. Tvořila jsem také svetry kombinované s kůží, ze silné kůže vznikaly velké a malé dózy.

Kde všude jsi svá díla vystavovala?

V soukromých i prestižních galeriích, třeba v Ga-

lerii Hřebčiček v Brně. Těch výstav bylo ale velké množství, a to po celé republice.

S kabelkami a šperky je neomyšlenitelně spojena móda. Co Olga Havrdová a móda?

Při tvorbě musí člověk vnímat hodně věcí, například barvy, tvary, doplňky, pouzdra na různé věci a podobně. Samozřejmě módu stále a ráda sleduji, dbám na to, co nosím na sobě, je to pro mě hodně důležité.

Co říkáš na to, že některé ženy na sebe moc nedbají, nosí řadovou konfekci nebo chodí třeba i ve sportovním odění, i když nesportují?

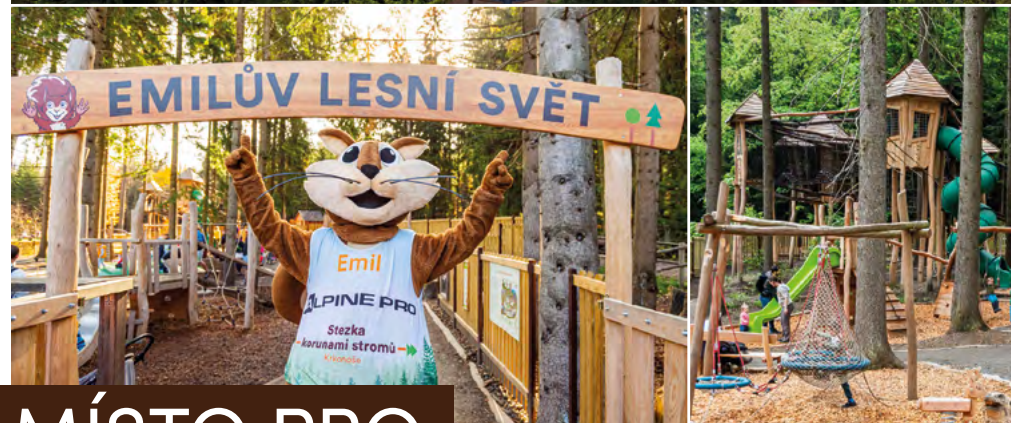
Je mně to docela líto. Když se člověk podívá na starý film z doby první republiky, jsou v něm zachyceni i relativně chudí lidé, kteří jsou ale elegantně oblečení. Dnešní móda je uvolněnější. Nechci nikoho kritizovat, každý to má nějak jinak a v tomto směru jsem tolerantní. Ráda však vidím, když jsou žena nebo muž v oblečení sladění. To se mně líbí.

Tvoje dcera Monika má umělecké vzdělání, je blogerka a tvůrkyně proslulých květinových workshopů, známá je pod značkou VintageLover. Myslíš, že zdědila kreativní sklony po tobě? Jak vnímáš její aktivity?

Určitě to zdědila nejen po mně nebo manželovi, ale i po prarodičích. Vzpomínám si, že Monika jednou se svými oděvy vyhrála vyhlášenou soutěžní výstavu výtvarníků ve Valdštejnské zahradě v Praze, kde jsem vystavovala své šperky. Je neobyčejně šikovná a kreativní, což mě samozřejmě těší a mám z toho velkou radost.

Považuješ za štěstí, že byl tvůj život naplněn činností a právě už zmíněnou kreativitou? Co ti tvoření dala a přinesla?

Přinesla mně hlavně příjemný pocit a radost, že jsem něco vlastního vytvořila. Miluji i ten kontakt s kůží, z níž pak vznikají mé výrobky. Byla to moje životní náplň, jsem ráda, že mně bylo dáno, abych něco sama vymýšlela a vytvářela. Je to hodně obohacující. ■

MÍSTO PRO
VOLNÝ ČAS

Poznejte les tak trochu jinak
stezakrkonose.cz

Důležité pro nás je, abychom hráli to, co nás baví

Slyšet a vidět na koncertě big band Factorial! Orchestra z Hradce Králové, který v příštím roce oslaví patnáct let existence, je opravdu nevšední zážitek. Jeho playlist je složen téměř výhradně z originálních aranží známých skladeb převedených do funku, popu nebo moderního jazzu. V dubnu letošního roku orchestr, jehož leaderem je dirigent, aranžér, trombonista a skladatel Zdeněk Borecký, vydal CD Fact! Party Live. „Myslím, že nám to vlilo novou krev do žil,“ řekl jeho šéf v rozhovoru pro magazín Salonky.

☛ HYNĚK ŠNAJDAR, FOTO: JURA TŘOS, ARCHIV FACTORIAL! ORCHESTRA

Váš big band z Hradce Králové se jmenuje Factorial! Orchestra. Jak vznikl tento název a kdo ho vymyslel? Před čtrnácti lety v Holicích vymyslel tento název zakladatel orchestru a tehdejší klavírista Jaroslav Mlejnek, absolvent matematicko-fyzikální fakulty a pozdější učitel. I když bylo na začátku návrhů názvů více, nakonec vyhrál tento. Nicméně se nám spíš líbilo, jak to zní, než že by tam byla nějaká hlubší spojitost s matematickou funkcí faktoriál. Až zpětně jsme tomu dodali interpretaci, že fak-

toriálem by se teoreticky dal vypočítat mix všech hudebníků, žánrů, not...

Kam sahají začátky orchestru a co stálo u zrodu?

Vše začalo v roce 2008 jednorázovým projektem, který se uskutečnil ve zmíněných Holicích. Český jazzový skladatel, aranžér a pianista Milan Svoboda v roce 1992 se svým orchestrem natočil desku českých koled upravených pro big band do jazzových, funkových a rockových aranží. Zpívaly tam tehdejší hvězdy Kamil Střihavka, Lucie Bílá, bratři Tesaříkové a další osobnosti. Svoboda tyto skladby na svém webu poskytl zdarma ke stažení. Místní muzikanti se toho chytli a jednorázově je nazkoušeli pro předvánoční turné. Po Novém roce si řekli, že vytvoří big band. V té době si přizvali i mě a další muzikanty z východních Čech. První vystoupení, už pod názvem Factorial! Orchestra, se uskutečnilo v červnu roku 2009 při slavnostech Dny Holicka.

Jaký byl jeho další vývoj?

Hráli jsme většinou v regionu, vyjeli jsme ale také do partnerských měst Holic na Slovensko a do Polska. V průběhu existence docházelo v orchestru

ka různým personálním obměnám a po pěti letech existence byla většina členů orchestru z Hradce Králové, kam také přesídlil. Tam nám poskytl azyl Dům dětí a mládeže, kde jsme měli zkušebnu. V té době jsem se stal dirigentem a uměleckým vedoucím orchestru a převzal ho po původním kapelníkovi a zakládajícím členovi Jirkovi Havránkovi, kterému musím za první odvážné pětiletí, kdy orchestr vedl, velmi poděkovat.

Byl váš playlist od začátku složen téměř výhradně z originálních aranží známých skladeb převedených do funku, popu nebo moderního jazzu?

To se vyvíjelo v průběhu existence orchestru. Na úplném začátku jsme hráli aranže různě postahované z internetu nebo vyměněné s okolními kapelami. Zhruba rok předtím, než jsem se stal kapelníkem a než jsme přesídlili do Hradce Králové, jsem měl menší krizi a chtěl z kapely odejít. Místo toho, abych za sebou našťvaně „práskl dveřmi“, jsem se ale zapřel a pokusil se pozitivně přispět ke směřování kapely tím, že se pokusím napsat vlastní aranžmá. Měl jsem totiž na konzervatoři štěstí na skvělého profesora povinného klavíru Martina Brunnera mladšího, který se mnou řešil harmonii a vytváření akordických sazeb. Zkušenosti, které jsem získal právě ze hry na klavír na konzervatoři, mně daly základ k tomu, abych se zaměřil na vlastní aranže. Několik jsem jich napsal, hrály se zhruba rok a v tomto duchu se pak pokračovalo. Od té doby vše dělám na míru a je to jedna z velkých devíz našeho orchestru. Vybírám společně se zpěváky skladby, které jsou nám blízké, a já se

pak rozhoduji, jestli budu víc ctít originál, nebo do nahrávek autorsky vstoupím. Úpravy dávají známým písním nový rozměr a já se snažím vystihnout ducha té písničky tak, jak ji zamýšlel autor.

Váš big band se vymyká tím, že se odlišuje vizuálně. Mohl byste to přiblížit?

Klasický big band má většinou oddělenou dechovou a rytmickou sekci. Z pohledu diváka jsou na pravé straně pódia dechy, většinou ve třech řadách za sebou, na druhé straně pódia je rytmická sekce bicí, basa, kytara, klavír a uprostřed zpěváci. Tento zaběhnutý systém mně přišel trochu neosobní, statický a nekompaktní. Myšlenka poskládat big band jinak ke mně přišla od našeho saxofonisty. V Praze šel na koncert islandské kapely Samúel Jón Samúelsson Big Band, jejíž dechová sekce stála vzadu v jakémsi oblouku. Sám jsem pak byl svědkem stejného rozložení muzikantů u dalšího, tentokrát německého orchestru Monika Roscher Big Band, před nímž jsme s orchestrem z konzervatoře hráli. Stáli jsme na pódiu jako oni, aby se nemuselo předelávat pódium. Najednou jsem zjistil, že je to ono, že nejen jako dirigent, ale i jako řadový hráč vlastně vidím na všechny své spoluhráče. Pak jsme to zkusili naostro na jednom koncertu a od té doby se toho držíme.

Z kolika muzikantů se skládá vaše hudební těleso?

Celkem je nás na pódiu čtyřicet, z toho jsou tři zpěváci. Na některých postech se ale muzikanti alternují, takže celkový počet členů orchestru je okolo třiceti.

INZERCE

FORTUNA

**ZAŽIJ JÍZDU
S BONUSEM 6 000 Kč**

Ministerstvo financí varuje: Účastí na hazardní hře může vzniknout závislost! Základní účast osob mladších 18 let na hazardní hře.

ifortuna.cz

V dubnu jste vydali CD Fact! Party Live, jehož křest se konal ve Vinohradském pivovaru v Praze.

Loni došlo ke kompletní obměně repertoáru v souvislosti s příchodem nového zpěváka Kuby Kubína. Proto jsem chtěl připravit po všech stránkách dobře dramaturgicky vymyšlený koncert, z nějž bychom vytvořili CD i DVD. To se uskutečnilo loni v listopadu v malém sále královéhradeckého Aldisu. Z tohoto koncertu jsme udělali audio nahrávku, vydali jsem ji na CD, které jsme křtili v Praze. Myslím, že nám to vlilo novou krev do žil.

Kde a při jakých příležitostech vystupujete?

Vystupujeme při všech možných příležitostech včetně svateb, firemních akcí, galavečerů a festivalů. Nejvíce vystupujeme v královéhradeckém regionu, ale rádi bychom expandovali do dalších míst republiky. Nedávný koncert na mělnickém náměstí byl takovou první vlašťovkou.

Jste bandleaderem orchestru, ale zároveň i jeho skladatelem, aranžérem, dirigentem, trombonistou a bubeníkem. Je těžké skloubit všechny tyto funkce?

V tomto orchestru jsem především dirigent, umělecký vedoucí, případně aranžér, což vyžaduje přípravu. Když nediriguji, hraji na trombón, pouze občas zaskakuji jako bubeník. Je to všechno propojené, jsem na to zvyklý, takže zase není tak těžké to všechno skloubit.

Na který moment leadera vzpomínáte nejraději?

Těch momentů je spousta. Velká radost, ale i zodpovědnost, je fakt, že téměř deset let dostávám důvěru, abych nás řídil. Těší mě, když vše funguje, jak má, členové si to užívají, baví je hrát a baví to i posluchače. Pokud bych měl ale vypíchnout nějaký moment, který mi utkvěl v paměti, byla to první zkouška po covidové pandemii. Na první pohled bylo vidět, jak se všichni těší. Na rozdíl od všech předchozích zkoušek jsem tentokrát nemusel muzikanty shánět a přemlouvat, aby už šli hrát, naopak hned na úvod zcela spontánně začali hrát naši znělku, kterou začínáme všechny koncerty.

Jaké ambice má váš orchestr?

Hrát na větších akcích, a to i mimo Hradec Králové, případně v zahraničí. Důležité ale je, aby nás to stále bavilo a hráli jsme to, co je nám blízké. Mojí ambicí ale také je, abychom začali hrát zpívanou autorskou tvorbu a dělat vlastní písničky. Víím, že to bude těžký úkol, ale je to plán na nejbližší dobu.

Kdo konkrétně vás přivedl k hudbě? Byli to rodiče, kteří ovlivnili vaše hudební začátky?

Myslím, že profesionálního hudebníka v rodině nemám, snad jen strýc dědečka z tátovy strany hrál někde ve filharmonii na flétnu. Táta hraje amatérsky na varhany a trubku. Rodiče nás ale vedli k hudbě aktivně, doma jsme ji často poslouchali. Vzpomínám si na zásadní okamžik, když jsem v televizi viděl koncert symfonického orchestru, kde mě zaujal trombonista se svým nástrojem, což mě jako kluka zaujalo a chtěl jsem na něj hrát. To se po čase splnilo a tím začala moje hudební kariéra.

Co vám hudba v životě dává?

Přináší mně především radost z koncertů, tvoření, psaní písniček, nebo když se podaří natočit klip nebo vydat cédéčko.

Kde narazí posluchači v létě na Factorial! Orchestra?

Hráli jsme 28. června před Klicperovým divadlem v rámci Mezinárodního divadelního festivalu Regiony. V průběhu léta budeme vystupovat v Chlumu nad Cidlinou, v Sobotce, v Praze a zase v Hradci. Rád bych ale posluchače pozval na příští rok, kdy oslavíme patnáct let Factorial! Orchestra. Absolvujeme při této příležitosti speciální koncert s žijící legendou české hudby, jejíž jméno zatím nemohu prozradit. Pokud se to ale povede, bude to můj splněný sen. Koncert by se měl uskutečnit na podzim roku 2024 ve Filharmonii Hradec Králové. ■

Přitahuje Vás nový cirkus? Učte se od těch nejlepších v CZirkidz a staňte se jedním z nás!

V Trutnově vzniká australsko-česká cirkusová škola, první svého druhu v Evropě. Partnerem projektu je australská cirkusová škola Cirkidz, která vychovává ty nejlepší světové akrobaty. Jejím uměleckým ředitelem Joshua Hoare, režisér vysoce oceňovaného představení Sissy, jehož světová premiéra se letos uskutečnila na festivalu Cirk-UFF, bude garantem trutnovské školy. Učitelé budou akrobati právě z Austrálie.

Sissy

CZirkidz je určena pro děti a mládež od 4 let, výuka bude probíhat kontinuálně ve čtyřech až pětiměsíčních blocích.

Hlásit se bude možné od 4. září 2023 a první blok odstartuje v lednu 2024. Cena za tento blok bude začínat na pouhých 3.500 Kč (minimálně 20 lekcí).

Školu bude ovšem možné navštěvovat prakticky každodenně, od úterý do soboty, vždy v odpoledních hodinách. Především pro přespolní zájemce budou zásadní víkendové workshopy, které bude možno navštěvovat dle časových možností každého z Vás.

Více informací zveřejníme v průběhu léta na www.uffo.cz. ★

Joshua Hoare

SOUTH AUSTRALIAN CIRCUS CENTRE
The Home of cirkidz

enteria
2008-2023

HLAVNÍ PARTNER
**96. PARDUBICKÉ
JUNIORKY**

MISTROVSTVÍ ČR JEDNOTLIVCŮ
V KATEGORII STARŠÍHO DOROSTU

Zveme Vás
29. 7. - 4. 8. 2023
LTC Pardubice

enteria.cz